

bygge derpaa, er det foreliggende Forslag, som vi idetmindste mene at være mindre tilfredsstillende. Nei, jeg tror, at den ærede Minister er fuldkommen urigtig paa Sagen, naar han mener, at det er feilagtigt at udsende en blandet Kommission, en saavel administrerende som undersøgende. Man maa vel erindre, at om end den høitærede Minister under andre Forhold kunde have Ret, saa er Forholdene i Vestindien sikkert saaledes, at det er nødvendigt, at Kommissionens Medlemmer selv have Traadene i deres Haand. Skal der kun en Undersøgelseskommission derover, vil den, selv om den faar nok saa udstrakt en Fuldmagt og Embedsmændene, nok saa strenge Instruxer, dog egenlig komme til at staa udenfor Forholdene og kan ikke gribe ind paa rette Punkt. Forsøger den at paavirke den bestaaende Administration, risikerer den at faae det afvisende Svar: I have ingen Myndighed, ingen Magt, og skal den sætte sin Bille i gjennem, maa den altsaa først indberette Sagen til Finansministeriet og derfra faae Approbation paa at gjøre det, der burde være gjort meget længe, før Svaret kom. Det er netop Grunden til, at vi have nystiftet en Kommission, som tillige administrerede, nemlig Fratighedsen og, naar jeg skal sige det, Troen paa, at de nuværende administrative Myndigheder ere noget Skyld i, at de, som Kommissionen siger, have mistet Respekten hos Befolkningen. Det er jo en Kjendtgjening efter Kommissionens Mening, at denne Respekt er tabt, og hvor er Grunden dertil? Den kan kun ligge hos Administrationen. Man vilde imidlertid opfatte det urigtigt, hvis man gif ud fra, at jeg her udtalte nogen Dadel mod Gouvernementet eller den, der leder det. Det gjør jeg slet ikke; det foreligger der heller ikke Tilstrækkeligt til, at man kan gjøre; men jeg siger kun, at Guverneren maa finde sig i Suspension, efter hvad der er stet, for St. Croix' Vedkommende. Naar de 2 Aar ere omme, er det muligt, at Guvernerens Virksomhed igjen kan vende tilbage; men Forholdene ere saa abnorme, at en interimistisk Tilstand, et Interregnum, er fuldt begrundet og vil medføre sin fulde Nytte. Altsaa, skal en Kommission igjen til St. Croix, er det min bestemte Mening, at det vil være ønsket at sende en blot og bar Undersøgelseskommission derover. Det, at der sendes derover et Par Mænd af juridisk Dygtighed, er ikke det Bøstentligste, jeg lægger størst Vægt paa det agronomiske Medlem, ikke saa meget for den daglige Administrations Skyld, men fordi det vil være ham, der bliver Dommer over St. Croix' endelige Skjæbne; det vil være ham, som, efterat have undersøgt Forholdene der og paa andre vestindiske Oer, kommer til at afgjøre, hvorvidt Forholdene ere saaledes, at Den kan hævdes. Derimod vil en saadan Mands Virksomhed i selve Administrationen være af mindre Betydning, naar undtages Administra-

tionen af de Plantager, Staten eier. Jeg tror, som sagt, at, saaledes som Forholdene nu foreligge, vil en blandet Kommission, det vil sige en Kommission, der tillige administrerer og derved tillige kommer i daglig Berøring med Forholdene, ser Alting, ser Arkiverne o. s. v., være bedst istand til, støttet paa de Erfaringer, den gjør, at indgive Forslag om, hvorledes der skal forholdes i Fremtiden. At den ved at undersøge Forholdene tillige maa gaa noget tilbage og, for at undgaa de Feilgreb, der utvivlsomt hidtil ere begaaede, undersøge, hvorledes Administrationen hidtil har baaret sig ad, er en Selvsøge, og det er en af Grundene til, at man efter min Overbevisning ikke kan betro Ledelsen til nogle af de Embedsmænd, der for Tiden ere paa Den. — Den høitærede Minister freisfede et konstitutionelt Spørgsmaal, som jeg ikke vibere skal berøre, nemlig, hvorvidt der i vort foreliggende Forslag skulde ligge et Overgreb paa Administrationens Terrain. Det kan jo slet ikke siges, thi vort Forslag er kun et Tilbud — jeg vil antage fra Folkethingsflertallets Side — om at gjøre store Offre fra Statens Side i Vestindien; det er et Tilbud, der gjøres under de og de Forudsætninger, for ikke at sige Betingelser; og modtages Tilbudet ikke, er det faldet bort. Det er ikke Forsøg paa at gjøre Overgreb; det er kun et Tilbud om at votere de fornødne Midler under Forudsætning af, at det og det sker, og ser Regjeringen sig af konstitutionelle Hensyn ikke istand til at modtage et saadant velment Forslag, falder det naturligtvis bort af sig selv. Jeg ser ikke deri noget Overgreb paa Administrationens Omraade fra Folkethingsflertallets Side, men det er jo muligt, at det kan ses paa anden Maade. Næst efter at gjøre et Par Bemærkninger af rent personlig Natur skal jeg kun sige nogle ganske faa Ord i Anledning af, hvad vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Bille). Disse Bemærkninger af personlig Natur ere for det Første, at det ærede Medlem for Veile Amts 5te Valgkreds (H. Sørensen) nu er kommet tilstede og har bemyndiget mig til at erklære, at han tiltræder det relative Flertals Betænkning, hvorved altsaa dette Flertal fra at være et formelt relativt bliver til et absolut Flertal. Min anden Bemærkning vedrører den lille Epifode, der forefaldt mellem Udvalgets ærede midlertidige Formand (Clausen) og det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Bille) med Hensyn til nogle Differencer, vedrørende Underskrivningen af Betænkningen. Jeg drifter mig ikke til at opholde det ærede Things Tid med denne i og for sig ikke meget betydelige Sag og skal derfor kun bemærke, at jeg er mig ikke bevidst at have haft nogen Lod og Del i, at et Feilgreb er stet. Skulde det alligevel være Tilfældet, beder jeg det umskylbt. Jeg tror dog ikke, der er stet nogen stor Skade ved det Indtrusne.